

Schrøders Udtalelse, hvis han har udtalt sig nedsettende om de enkelte Funktionærer, er jeg ikke enig med ham.

Men jeg vender tilbage til det ærede Medlem Hr. Slesbagers Tale om, at denne Bestemmelse i høj Grad er Vidnesbyrd om det Tyranni, den Organisationstvang, der er den ledende Tanke i Socialdemokratiets Virksomhed, og vil sige til ham: Ja, men det er jo gjort af den ganske praktiske Grund, at for at Bedriftsraadene kan komme til at virke godt uden Gnidningsmodstand, bør der være det nøjeste Forhold mellem Bedriftsraadene og Fagorganisationen, mellem Virksomheden paa den enkelte Arbejdsplads og Fagets hele samlede Optræden. Men det vil blive til Gavn for hele Industrien, og det vil Arbejdsgiverne i Virkeligheden, naar de ser rigtigt paa Sagen, dog ikke kunne have noget imod. Men dernæst er det i nøje Sammenhæng med hele den danske Arbejderlovgivnings og Arbejderrets organiske Opvækst. Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om, at vi netop her i Danmark havde en vidunderlig organisk opbygget Arbejderforfatning — jeg skal om et Øjeblik komme til, at efter min Mening er den nu ikke saa vidunderlig med den stadige Fare for store Strejke og Lockout-Kampe o. s. v., men det er en Ting for sig. Men naar det ærede Medlem Hr. Drachmann altsaa talte om den vidunderligt opbyggede, udmærket opbyggede, den mønstergyldige — tror jeg han sagde — Arbejderforfatning, vi har faaet, maa jeg dog sige, at den hviler paa Organisation, den hviler paa De samvirkende Fagforbund og de andre Organisationer, baade Arbejdernes og Arbejdsgivernes, medens alle de uorganiserede staar udenfor den. Det er jo Sandheden. De Love, vi har vedtaget om den faste Voldgiftsret, Forligsmandsinstitutionen o. s. v., hviler alle paa den Kendsgerning, at Arbejderne bør være i deres Fagforening. Det er Sandheden. Det vilde altsaa netop være et Brud paa det hidtidige System her i Landet, om jeg vilde gaa en anden Vej og aabne Mulighed for uorganiserede til at kunne gøre sig gældende her. Det vilde være et Brud paa hele det System, der gennem en Menneskealder er vokset op, og som er anerkendt ved Lov. Men det ærede Medlem Hr. Slesbager synes mig heller ikke at have nogen særlig Ret til at tale

om Tvang. Er det ærede Medlem ikke sammen med hele sit Parti Tilhænger af den militære Værnepligt. Det er dog en Tvang af en ganske anderledes voldsom Art end den, her er Tale om; her er ikke Tale om at berøve Folk noget; her er Tale om, at de er udenfor ligesom hidtil. Men naar vi skal indføre Bedriftsraad, er det de organiserede Arbejdere, der har Valgret dertil. Det er det hele. Det ærede Medlem Hr. Slesbager derimod holder paa et System, hvorefter alle unge Mennesker her i Landet, som er tjenstdygtige, skal være rede til at træde ind i Hærens Rammer, selv om de er Antimilitarister — ja, der er en lillebitte Undtagelse: naar de ikke vil af Samvittighedsgrunde, men den kom under megen Modstand og med Nød og neppe. Men Tilhængerne af det frygteligste Tvangssystem overfor Landets Borgere, som man vel kan tænke sig, har ingen moralsk Ret til at tale om Organisationstvang med Hensyn til den Bestemmelse, der her er Tale om. Det ærede Medlem Hr. Slesbager har for nogle Aar siden været med til at vedtage et Lovforslag, der siger, at de, der ikke vil melde sig selv, ikke faar Valgret til Menighedsraadene, faar ingen Indflydelse paa de kirkelige Anliggender paa de Omraader, Menighedsraadene har under sig. De maa melde sig. (Afbrydelse) Ja, der er en Lighed. (Slesbager: Ja, men den er lille). Nej, den er ikke saa ganske lille. Hvis det ærede Medlem vil tænke Sagen logisk igennem, vil han se, at der er slet ikke saa stor Forskel paa det at sige: Vil I have Indflydelse paa de kirkelige Anliggender, maa I melde jer selv, være med i den Organisation, og dette: Vil I være med til at have Indflydelse paa Bedriftsraadene, maa I melde jer til og være Medlem af en Fagforening. Jeg mener nu, at hvor der er Tale om Folkekirken, der væsentlig omfatter hele Folket, er det en urigtig Bestemmelse. Men det ærede Medlem og hans Partifæller holdt meget stærkt derpaa, satte dem, der ikke meldte sig, udenfor. Det kunde man ogsaa kalde Organisationstvang. Det er et Ord, som slet ikke har noget at gøre, hverken med det ene eller det andet.

Men saa forefaldt der et lille Intermezzo under det ærede Medlem Hr. Slesbagers Tale om Organisationstvang. Der lød nede fra et æret konservativt Medlem et muntert Tilraab, noget i Retning af, at